

det skulde kunne ske ved de ordinære Synsmænd, der efter Loven skulle være to bygningsskyndige Mænd, og som sædvanligt ere en Tømrer og en Murer. Der hører utvivlsomt en Del andre Indsigter og Erfaringer til for at kunne træffe Bestemmelse om Kirkegaardens Draining end dem, man kan vente hos to saadanne bygningsskyndige, om end nok saa flinke Gaandværkere. Der er kun eet Tilfælde, hvori Synsloven tillader det ordinære Syn at forlange drainet; det er ved Brolægning eller ved Anbringelse af et Verlag efter § 17, og da er det i sin Orden, thi man bør kunne forlange, at en Murmester, der skal kunne mure et Hus op, ogsaa maa vide, naar der skal draines under Grunden, samt hvorledes det skal gøres; men antager Drainingen et større Omfang, angaar den hele Kirkegaarden, maa der andre, med særlig Sagkundskab udrustede Mænd til at tage Bestemmelse derom. Saaledes har jeg opfattet Synsloven af 19de Februar 1861, men jeg ser meget godt, at jeg, efter hvad jeg har hørt i Dag, rimeligvis har taget fejl deri. Det er ingenlunde min Mening, at jeg derfor skulde ønske, at dette Lovforslag blev holdt tilbage fra at komme til 2den Behandling; jeg vil tværtimod meget haabe, at det maa komme til 2den Behandling og til nærmere Overveielse, blandt Andet ogsaa fordi dette kan give en høist ønskelig Anledning til at overveie et Spørgsmaal, der har en ikke ringe Betydning, og som allerede af 2 eller 3 Medlemmer er bragt paa Bane i Dag, nemlig Spørgsmaalet om Kirkerues Opvarmning. Hvis en saadan nærmere Overveielse imidlertid skulde føre til, at man ved en ny Bestemmelse maatte paalægge Tiendeieren, hvad jeg mener man kan paalægge ham efter den gamle Lovbestemmelse, nemlig at lade foretage en Draining af Kirkegaarden, vilde jeg rigtig nok kun have at gjentage, hvad jeg nylig har yttret, og hvad et Par ærede Medlemmer ogsaa har sagt, nemlig, at man meget maa fastholde, at det maa være Folk med særlig Sagkundskab, af hvem dette Paalæg gives, thi det synes mig ikke rigtig, at det sker ved almindelige Synsmænd, som ikke kunne bedømme Sagen. Der er fra et Par Sider i Dag fremkommet den Betænkelse, om det ikke var en for stor

Udgift at paalægge Tiendeieren, men jeg maa tilstaa, at jeg tror, der undertiden er langt større Udgifter end denne, som paalægges Tiendeieren. Den Omstændighed, at en Udgift paa denne Maade undertiden vilde kunne overstige et Aars Indtægt, vilde efter min Opfattelse ikke have noget at sige, thi der er mange betydelige Arbejder ved Kirkerne, der ogsaa langt overstige et Aars Indtægt, men som Tiendeieren dog hverken kan eller vil unddrage sig. I det Hele skal jeg ikke negte, at der, saaledes som Forholdene nu ere ved Arbejderne paa Kirkerne og Kirkegaardene, saavidt jeg veed, findes en saadan Beredvillighed haade hos de private Tiendeiere og hvor Beboerne ere Tienden, til at udføre, hvad der erkendes for at være nødvendigt, og hvad der kan udføres, at jeg tvivler paa, det nogeninde, eller i det Høieste kun i meget sjældne Tilfælde, vilde blive modtaget ugunstigt, om den Bestemmelse udtrykkelig blev fastslaaet, at der ogsaa skulde kunne paalægges Draining.

S. Christensen: Jeg kan begynde med det Samme, hvormed foregaaende Talere ere begyndte, nemlig med at yde min Anerkjendelse til den ærede Forslagsstiller, fordi han er fremkommen med dette lille Lovforslag. Jeg skal ikke negte, at paa mange Steder i Landet staar det sig, ja, man kan ikke en Gang kalde det mindre heldigt, men i høi Grad uheldigt med det Forhold, som dette Lovforslag bestræber sig for at ordne, medens det paa den anden Side ogsaa er ganske vist, at det hist og her vil paadrage Kirketiendeierne ikke ubetydelige Omkostninger. Jeg tror dog, det kun vil være et ganske forsvindende Procentantal, med Hensyn til hvilke dette vil vise sig i betydeligere Grad, og jeg antager ikke, at det i det Hele vil kunne volde Kirketiendeierne nogen uoverkommelig Banskælighed. For Dvrigt skal jeg ikke dvæle længe ved dette Lovforslag, saaledes som det er fremkommet, da jeg anser det, som det berører, nemlig Sugtigheden paa Kirkegaardene, for at være det mere Underordnede, hvortilmod jeg noget nærmere vil omtale det Punkt, der blev nævnt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgfreds (C. Rimestad). Det har været